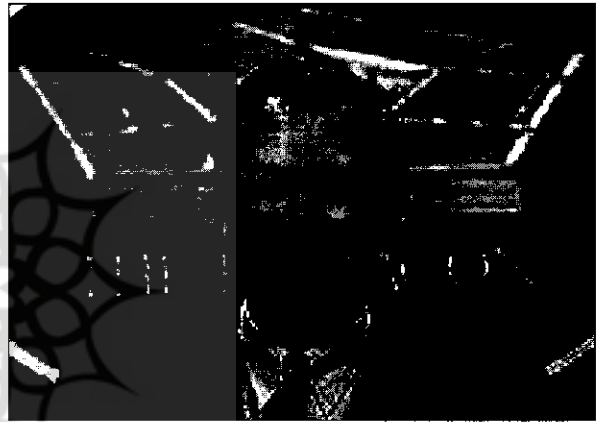

فصل دهم

پایگاه‌های نظامی طولانی مدت و سفارتخانه جدید ایالات متحده

«من اصلاً به یاد نمی‌آورم که در هیچ دیداری، بحثی درباره پایگاه‌های ثابت در عراق شنیده باشم.»

دونالد رامسفلد، وزیر دفاع سابق ایالات متحده، ۲۱ آوریل ۲۰۰۳ (۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۲)

نظامی، تعدادی از این پایگاه‌ها را به عنوان پایگاه‌هایی طولانی مدت یا ثابت، انتخاب کردند. پروسه احداث پایگاه‌های نظامی، هم‌اکنون در ابعاد بزرگ تری دنبال می‌شود. در این پروژه‌ها، برای حضور نظامیان، راه‌هایی مستحکم، تأسیسات مخبراتی، ادوات و سیستم‌های ایمنی پرهزینه‌ای ایجاد شده است.

این پایگاه‌های نظامی خاص، در مناطق مختلف عراق به گونه‌ای پراکنده شده‌اند که امکان کنترل تمام نواحی عراق را برایشان فراهم می‌کند. این پایگاه‌ها در اطراف فرودگاه‌های بازسازی شده پس از سقوط صدام، متمرکز شده‌اند. چنین آرایشی به نیروهای زمینی امکان می‌دهد، از قابلیت‌های حمله هوایی ایالات متحده در عراق، محافظت کنند. این فرودگاه‌ها برای پایگاه‌های نظامی، میزانی از استقلال را ایجاد می‌کنند. به این ترتیب که نیاز پایگاه‌ها به پشتیبانی لجستیک زمینی راه ازین برده و امکان همکاری نزدیک نیروی زمینی و هوایی را فراهم می‌کند.

بودجه بزرگ نظامی پنتاگون، تعیین دقیق مجموع هزینه‌های صرف‌شده در احداث پایگاه‌های نظامی را غیرممکن کرده است. با این حال به نظر می‌رسد، رقمی بسیار بیشتر از یک میلیارد دلار در این پایگاه‌ها سرمایه‌گذاری شده باشد. (۵) تنها در متمم بودجه سال ۲۰۰۶، ۳۴۸ میلیون دلار برای احداث پایگاه‌های بیشتر، اختصاص داده شد. (۶)

پایگاه‌های اصلی ایالات متحده در عراق، عبارتند از:

- **البلد،** یا کمپ آناکوندا (Anaconda) در ۶۸ مایلی (۱۱۰ کیلومتری) شمال بغداد. تمام عملیات‌های هوایی نیروهای ائتلاف در عراق، از این پایگاه هماهنگ می‌شود.
- **الطلال،** در ۱۴ مایلی (۲۲/۵ کیلومتری) جنوب غربی ناصریه، شهری در جنوب عراق.
- **الاسد،** حدود ۱۲۰ مایلی (۱۹۳ کیلومتری) غرب بغداد، در نزدیکی القرات، شهرستانی در خان البغدادی.
- **القایره (Al-Qayyara)،** حدود ۵۰ مایلی (۸۰/۵ کیلومتری) جنوب شرقی موصل، شهری در شمال عراق. (۷)
- **کمپ ویکتوری (Victory) / کمپ لیبرتی (Liberty)،** مجتمعی در نزدیکی فرودگاه بین‌المللی بغداد، قرارگاه‌ها، فرماندهی نیروهای نظامی ایالات متحده.

سایر پایگاه‌های به روز شده آمریکایی‌ها در عراق عبارتند از، کمپ مارز (Marez) در نزدیکی فرودگاه موصل، کمپ کوک (Cook) در شمال بغداد و پایگاه جدیدی در نزدیکی شهر اربیل در اقلیم کردستان. در ابتدا در اسناد مربوط به طراحی این پایگاه‌ها، به آنها، پایگاه‌های ثابت می‌گفتند، اما در فوریه ۲۰۰۵، پنتاگون این عبارت را به «پایگاه‌های عملیاتی آماده باش» تغییر داد. (۸) براساس گزارش‌ها، طراحان این پایگاه‌ها، نقشی سیاسی در عراق برای آنها

ایالات متحده، پایگاه‌های نظامی بزرگ، پرهزینه و طولانی مدتی در عراق احداث کرده است. به علاوه، این کشور (ایالات متحده)، در بغداد سفارتخانه بزرگ جدیدی نیز تأسیس کرده است. این پروژه‌های ساختمانی، بسیار مناقشه‌برانگیز هستند. براساس موارد متعدد نظرسنجی‌های انجام شده در سطح عراق، درباره این پایگاه‌ها، مردم عراق با احداث چنین پایگاه‌هایی در خاک خود به شدت مخالفند. کنگره ایالات متحده نیز سرمایه‌گذاری در عراق برای تأسیس پایگاه‌های نظامی «ثابت» را رد کرده است. این پایگاه‌ها و سفارتخانه جدید، عموماً به عنوان سمبل طرح ایالات متحده برای برقراری نفوذ بی‌اندازه سیاسی و نظامی در عراق و منطقه، در طول سال‌های آینده، به‌شمار می‌روند.

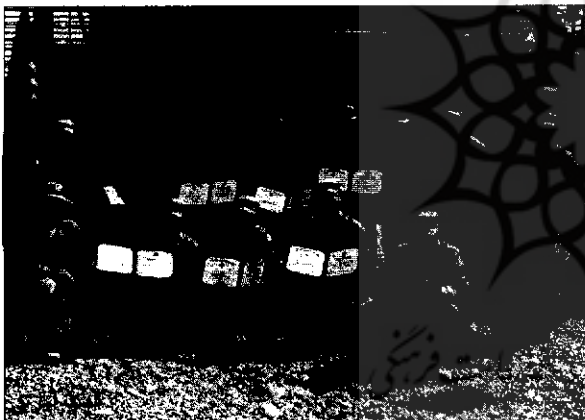
پایگاه‌های نظامی

نیروهای نظامی ایالات متحده بیش از صد پایگاه نظامی در طول سال‌های ۲۰۰۳ و ۲۰۰۴، در اندازه‌های متفاوت در عراق تأسیس کرده‌اند. از جمله این پایگاه‌ها، می‌توان به پایگاه‌های هوایی، بازداشتگاه‌ها، قرارگاه‌های نیروی زمینی، انبارهای لجستیک و چندین «پایگاه عملیات آفندی»، اشاره نمود. (۹) هنوز یک سال از اشغال عراق نگذشته بود که پنتاگون اقدام به احداث ۱۴ پایگاه نظامی کرده بود. این پایگاه‌ها، چیزی بیش از قرارگاه‌های موقتی بودند. (۱۰) چادرها و کانتینرها، جای خود را به تأسیساتی با دوام‌تر داده بود. سرمایه‌گذاری‌های زیربنایی در راه‌های مراسلاتی، ساختمان قرارگاه‌ها و آشپانه‌ها انجام شده بود.

در اواخر سال ۲۰۰۶، در عراق ۵۵ پایگاه نظامی تأسیس شده بود. (۱۱) فرماندهان

این پایگاه‌ها، عموماً از لحاظ تجهیزات، سیستم‌های انرژی و تلفن، تأسیسات پزشکی و سرمایشی - گرمایشی، خود کفا هستند. (۱۹) در حالی که عراق دچار قحطی آب تمیز، برق و مراقبت‌های پزشکی با کیفیت مناسب است، این پایگاه‌ها مانند جزایری هستند که در خود، پیشرفته‌ترین امکانات را جای داده‌اند. احداث این پایگاه‌ها، هزینه بسیار زیادی داشته‌اند. طنز تلخ این است که چنین پروژه‌هایی در حالی به سرعت اجرا می‌شوند که بسیاری از پروژه‌های بازسازی که به نفع عراقی‌هاست، با تأخیر، نقص یا ناکامی مواجه شده‌اند. برخی از این پروژه‌ها (بازسازی عراق)، عبارتند از: ایستگاه‌های تصفیه آب، نیروگاه‌های تولید برق، و تأسیسات مراقبت پزشکی.

محوطه کاملاً محاصره شده پایگاه‌ها، در برابر خطرات خارجی از آنها حفاظت می‌کند. پنتاگون در حال حاضر مشغول به روزرسانی سیستم‌های امنیتی حول پایگاه‌هاست. پیمانکاران الطلال، دو حصار امنیتی ۲۲ میلیون دلاری، به همراه کنترل درها با تکنولوژی بالا، برج‌های مراقبتی و یک خندق، در این پایگاه ایجاد کرده‌اند. حصارهای پیرامون البلد نیز به روز شده‌اند، علاوه بر این زمین خالی از سکنه اطراف آن نیز گسترش یافته است. (۲۰)

این پایگاه‌ها دارای ساختمان‌هایی با بتون مسلح، پناهگاه‌های محافظت شده و سیستم‌های الکترونیکی هستند که به ندرت در پایگاه‌های موقتی دیده می‌شوند. همچنین این پایگاه‌ها، دارای سربازخانه‌های بتنی پر هزینه و جاده‌های داخلی بزرگ نیز هستند. در این پایگاه‌ها، مراکز لجستیک بزرگی قرار دارد که مسئول تأمین غذا، سوخت، مهمات و سایر تدارکات برای نظامیان مستقر در منطقه مؤثر خود هستند.

در این پایگاه‌ها، امکاناتی فراهم شده تا با سبک زندگی آمریکایی برای سربازان ایالات متحده، مطابقت داشته باشد. در پایگاه نظامی البلد، چهار سالن غذاخوری بزرگ، دو مرکز خرید زنجیره‌ای بزرگ، چندین رستوران غذای سریع

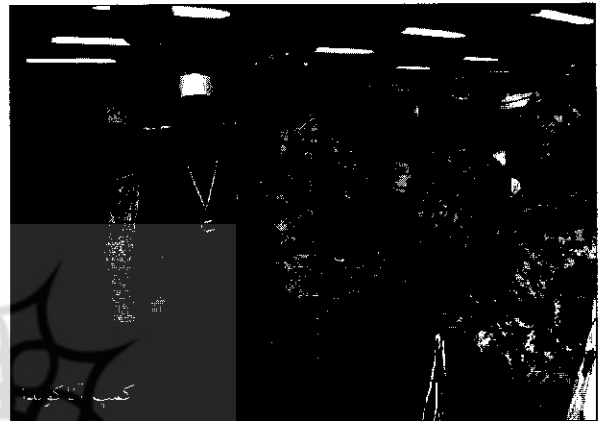
(پایگاه‌ها) قائل هستند. این طراحان می‌خواهند از طریق پایگاه‌های نظامی، در مناطق اطراف آنها (پایگاه‌ها) تأثیرگذار باشند و در منازعات محلی، ملی و خاورمیانه‌ای، دخالت کنند. یکی از ژنرال‌های ارشدی که در طراحی این پایگاه‌ها، دخالت داشت، به واشنگتن پست گفت: «ما نمی‌خواهیم مکان‌های نزدیک به مراکز پرجمعیت عراق را انتخاب کنیم، اما مکان‌هایی را انتخاب می‌کنیم که امکان تأثیرگذاری در کل ناحیه را فراهم کند و قابلیت اعمال قدرت در آن نواحی را به ما بدهد.» (۹) عبارت «قابلیت اعمال قدرت»، مشخصاً به توانایی حمله نظامی به کشورهای دیگر، نظیر ایران و سوریه اشاره دارد.

پایگاه‌های نظامی اصلی ایالات متحده، بسیار بزرگ هستند. پایگاه‌های البلد و آناکوندا، منطقه‌ای به وسعت ۱۵ مایل مربع (۳۸/۸ کیلومتر مربع) را اشغال کرده‌اند. (۲۱) این در حالی است که پایگاه‌های الاسد و الطلال، هر یک، مساحتی برابر ۲۰ مایل مربع (۵۱/۸ کیلومتر مربع) دارند. (۲۲) حتی، پایگاه‌های ویکتوری و لیبرتی در حومه بغداد، به اندازه‌ای بزرگ هستند که می‌توانند یک پیست دو میدانی ۱۴۰ مایلی (۲۲۵ کیلومتری) را در خود جای دهند. (۲۳) تعداد بسیار زیادی از پرسنل خدماتی ایالات متحده به همراه کارگران ساختمان‌سازی خصوصی و سایر کارگران پیمانی، در این پایگاه‌ها کار می‌کنند. پرسنل نظامی مستقر در البلد و آناکوندا، برابر ۲۰۰۰۰ نفر (۲۴)، الاسد، برابر ۱۷۰۰۰ نفر (۲۵)، ویکتوری و لیبرتی برابر ۱۴۰۰۰ نفر هستند. (۲۶) کارگران پیمانی و ساختمان‌سازی، بالغ بر هزاران نفر می‌شوند.

در مرکز این پایگاه‌ها، فرودگاه‌های بزرگ و مجهزی با دو باند بین ۱۰ تا ۱۲۰۰۰ فوتی (۳ تا ۳/۶۵ کیلومتر) قرار گرفته است. این فرودگاه‌ها می‌توانند تعداد زیادی هواپیما را نظیر جنگنده، هواپیمای بی‌سرنشین، هلی‌کوپتر و هواپیماهای ترابری بزرگ در خود جای دهند. در پایگاه البلد، در مجموع ۲۵۰ هواپیما، از جمله ۱۲۰ هلی‌کوپتر و چندین هواپیمای بی‌سرنشین شکاری، قرار دارد. این هواپیماها در پارکینگ‌های بزرگ بتنی و باندهای وسیع این پایگاه، پارک شده‌اند. (۲۷) بودجه جدیدی که به این پایگاه اختصاص داده شده است، مربوط به احداث پارکینگ جدیدی برای هواپیمای باربری عظیم الجثه گالاکسی C-5A نیروی هوایی ایالات متحده است. علاوه بر این، قرار است سیستم روشنایی پایگاه برای انجام عملیات‌های شبانه‌روزی، به روز شود. گفته می‌شود، ترافیک هوایی پایگاه البلد، یکی از شلوغ‌ترین ترافیک‌های هوایی جهان است. این ترافیک با ترافیک فرودگاه اوهار (O'Hare) شیکاگو قابل مقایسه است. ترافیک هوایی این فرودگاه، ۱۷/۲۴ است. (۲۸) در فرودگاه پایگاه الاسد، سیستم روشنایی جدیدی علاوه بر سیستم کنترل ترافیک هوایی مجهز نصب می‌شود. (۲۹)

(Fast Food) ۲۴ ساعته از جمله، یک برگر کینگ (Burger King)، یک پیتزا هات (Pizza Hut)، یک استارباکس (Starbucks) به نام «گرین بینز (Green Beans)»، یک بستنی فروشی باسکین رابینز (Baskin Robbins) و یک زمین گلف، وجود دارد. (۳۱) پایگاه الاسد، دارای یک زمین فوتبال، یک آژانس کرایه خودرو و هر تز (Hertz)، یک کافی نت، یک استخر شنای سرپوشیده، یک آمفی تئاتر که آخرین تولیدات سینمایی را به نمایش می گذارد و حتی یک بنگاه فروش خودرو نیز، هست. همچنین در این پایگاه نیز رستوران های غذای سریع نظیر برگر کینگ و پیتزا هات، شعبه دارند. (۳۲) کمپ ویکتوری و لیبرتی، نیز دارای فروشگاه های غذای سریع، یک مجموعه ورزشی مجهز و بزرگ ترین فروشگاه زنجیره ای عراق، است. (۳۳) سربازان مستقر در این پایگاه ها به سیستم تهویه مطبوع، اینترنت ماهواره ای، تلویزیون کابلی و سرویس تلفن بین المللی، دسترسی دارند.

برای احداث هر یک از این پایگاه ها، چند صد میلیون دلار هزینه شده است. مهندسی نظامی به یک خبرنگار گفتند که تا پیش از مارس ۲۰۰۶، کامیون حاوی شن و سنگ، برای تولید بتن در ۹ بتنر مستقر در البلد به این پایگاه منتقل شده بود. (۳۴) این پایگاه ها، علاوه بر باندهای پروازی، برج های دیده بانی، جاده ها، ساختمان ها و حصار کشی پیرامونی، دارای شبکه زیر زمینی پیچیده کابل های مخابراتی و لوله کشی آب، هستند.

به دلیل بودجه در هم و مبهم پنتاگون و بخصوص بودجه متمم غیر شفاف آن، مجموع هزینه صرف شده در این پایگاه های طولانی مدت، ممکن است هیچ گاه مشخص نشود. (۳۵) هزینه احداث پایگاه ها در هزینه بودجه پنتاگون، بخش شده است. به عنوان مثال بخشی از این هزینه مربوط به بناهای ارتشی و قراردادهایی است که با شرکت های بزرگ مهندسی نظیر شرکت فرعی KBR از هالیوود، است که هرگز در محاسبات بیان نمی شوند. گفته می شود که ۲۳۰ میلیون دلار از «بودجه اضطراری» در دسامبر ۲۰۰۵ و پس از آن، حداقل ۵۰ میلیون دلار در احداث پایگاه البلد، هزینه شده است. (۳۶) در حال حاضر بودجه ۱۱۰ میلیون دلاری جدیدی در الطال صرف می شود. (۳۷) در حالی که برای بهبود امنیت حصار پیرامونی پایگاه الاسد و به روز رسانی سیستم روشنایی و کنترل ترافیک هوایی آن، ۴۶ میلیون دلار هزینه می شود. (۳۸)

حضور طولانی مدت نظامی

مسئله احداث پایگاه های نظامی جدید ایالات متحده در خلیج فارس، به اوایل دهه ۱۹۹۰ و قدرت گیری بلوک نئوکانها در این کشور بازمی گردد. پروژه قرن جدید آمریکا (Project for a New American Century) طراحی شد و سپس یک گروه قدرتمند از نئوکانها از آن برای ایجاد تصویر سلطه گری از آمریکا در جهان، استفاده کردند. (۳۹) در بین طراحان این پروژه، افرادی چون ریچارد چنی و دونالد رامسفلد، حضور داشتند که بعدها، اولی به معاونت ریاست جمهوری و

دومی به وزارت دفاع در دولت بوش پسر، رسیدند. در گزارشی که در سال ۲۰۰۰، منتشر شد، این پروژه اصرار می کند به «حضور گسترده ایالات متحده در خلیج فارس» برای حفاظت از منابع نفتی و مقابله با دشمنان بالقوه ایالات متحده، احتیاج مبرمی وجود دارد. (۴۰) در زمانی که ایالات متحده مشغول خروج از پایگاه های اصلی خود در عربستان بود، روشن بود که تهیه کنندگان این گزارش، احداث پایگاه های جدیدی را در سایر کشورهای منطقه مد نظر قرار داده اند. اما در این گزارش، مکان تأسیس این پایگاه ها، مشخص نشده بود. در سال ۲۰۰۲، زمانی که شرایط برای حمله به عراق آماده می شد، اعضای اصلی این پروژه به مقامات بالای دولتی در آمریکا، راه یافتند.

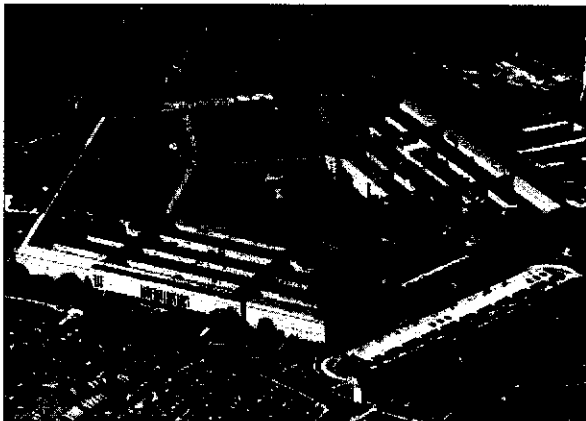
بر اساس گفته های استراتژیست های نظامی و سیاسی ایالات متحده، پایگاه های طولانی مدت آمریکا در عراق، برای این کشور مزایای مهمی در بردارند. در ۱۹ آوریل ۲۰۰۳ (۳۰ فوروردین ۱۳۸۲)، اندکی پس از آن که نیروهای آمریکایی کنترل شهر بغداد را در دست گرفتند، دو خبرنگار به نام های تام شنکر (Thom Shanker) و اریک اشمیت (Eric Schmitt) سرمقاله ای برای نیویورک تایمز نوشتند. آنها در این سرمقاله برای ایجاد چهار پایگاه در عراق، به طرح های پنتاگون برای مدت طولانی اشاره کردند. (۴۱) ارتش ایالات متحده، سعی کرد به جای استفاده از عبارت «پایگاه ثابت»، از عبارت «دسترسی ثابت» به عراق، برای توجیه تأسیس این پایگاه ها، استفاده کند. (۴۲) در همان زمان، مقامات ارشد دولتی به نیویورک تایمز گفتند، ایالات متحده «خواهان ارتباط نظامی طولانی مدت با دولت جدید عراق است، ارتباطی که به پنتاگون، امکان دسترسی به پایگاه های نظامی را بدهد و نفوذ آمریکا در قلب منطقه را افزایش دهد. (۴۳)

رامسفلد، وزیر دفاع ایالات متحده، این گزارش ها را سریعاً تکذیب کرد و در همان ماه به خبرنگاری ها گفت، سخنان مربوط به حضور ثابت نظامی آمریکا در عراق، «بی دقت و مایه تأسف» است. (۴۴) چه بوش، رئیس جمهور ایالات متحده و چه رامسفلد، همچنان به انکار این خواسته آمریکا ادامه دادند. این در حالی بود که پیش از آن، احداث این مجموعه های عظیم شروع شده بود. رامسفلد، در ۱۷ فوریه ۲۰۰۵ (۲۸ بهمن ۱۳۸۳) به کمیته نیروهای مسلح سنای ایالات متحده، گفت: «من می توانم به شما اطمینان دهم که ما در حال حاضر، هیچ قصدی برای احداث پایگاه های نظامی ثابت در عراق، نداریم. (۴۵) اما از زمانی که پنتاگون از کنگره خواست تا برای احداث پایگاه های نظامی، صدها میلیون دلار بودجه سالانه اختصاص دهد، اعضای کنگره ایالات متحده درباره اهداف واقعی پنتاگون، احساس تردید کردند.

فرماندهان نظامی در عراق، تقریباً در سراسر اهداف این پایگاه ها و استفاده طولانی مدت از آنها (پایگاه ها)، صادق تر بوده اند. در سال ۲۰۰۵، سرتیپ رابرت پولمان (Robert Pollman) به خبرنگاری چنین گفت: «من نمی دانم آیا قرار است چنین پایگاه هایی، جایگزین پایگاه های نظامی مستقر در عربستان سعودی شود یا نه... زمانی که از پایگاه های ثابت سخن می گویم، در حقیقت از عملیات نظامی آتی سخن می گویم... اما به هر حال، این پایگاه ها، معنا دارد و هدف دار هستند. (۴۶) در ۱۴ مارس ۲۰۰۶ (۲۴ اسفند ۱۳۸۴) ژنرال جان ایبی زید، فرمانده نیروهای آمریکایی در عراق، به خبرنگاری ها گفت، احتمال دارد ایالات متحده بخواهد برای حمایت از میانه روی های طرفدار آمریکا، و «حفاظت از جریان مداوم نفت در منطقه»، در عراق حضور ثابت نظامی داشته باشد. (۴۷)

لری دایموند (Larry Diamond)، از اعضای مؤسسه محافظه کار هوور (Hoover Institution) در دانشگاه استنفورد، و مشاور سابق پل برمر (حاکم انتصابی نیروهای ائتلاف پس از اشغال عراق در این کشور) در بغداد تأکید کرد، دولت بوش نمی گوید به دنبال پایگاه های ثابتی در عراق برای آمریکا نیست، «زیرا ما هم اکنون در حال احداث پایگاه های نظامی در این کشور (عراق) هستیم. (۴۸) جیمز گلنز (James Glantz) عضو تحریریه نیویورک تایمز می گوید: «در غیاب نیروی

هوایی قدرتمند عراقی، ایالات متحده، مسئول دفاع هوایی در عراق در زمان‌های آتی است. سازمان امنیت جهانی توضیح می‌دهد که برج‌های مخابراتی عظیمی که در البلد برپا شده‌اند، علامت دیگری از «ثابت بودن» این پایگاه‌هاست. (۳۸)

بودجه نظامی تنظیم شده به وسیله پنتاگون که در سال ۲۰۰۵، از تصویب کنگره ایالات متحده گذشت، به پنتاگون اجازه می‌دهد تا در برخی از کشورهای بی‌نام، پایگاه‌های «ثابت» احداث نماید. در آن زمان گفته شد که این بودجه «موارد معدودی از پایگاه‌های ثابت» را پوشش می‌دهد. چنین پایگاه‌هایی دارای «سربازخانه، فضای مدیریتی، تعمیرگاه و وسایل نقلیه، امکانات هوانوردی، سربازخانه‌های ثابت و متحرک و تأسیسات پشتیبانی» هستند. این امکانات در حقیقت همان امکاناتی هستند که در پایگاه‌های در حال احداث عراق، دیده می‌شوند. (۳۹)

نگرانی‌های کنگره

بسیاری از اعضای کنگره ایالات متحده، معتقدند پایگاه‌های بزرگ در عراق، خصوصاً عراقی‌ها را نسبت به آمریکا افزایش می‌دهد. علاوه بر این، اعضای کنگره هر روز نسبت به طولانی‌مدت بودن پروژه‌های احداث پایگاه نظامی در عراق، مشکوک‌تر می‌شوند. با توجه به گسترش فشار رأی‌دهندگان، کنگره ایالات متحده، پیرامون ایجاد محدودیت‌های قانونی برای احداث چنین پایگاه‌هایی، بحثی را آغاز کرده است. در طول سال ۲۰۰۵، قانونگذاران هر دو حزب عمده آمریکا، درباره این مسئله بی‌پرده سخن گفتند. کنگره، در بودجه متمم دفاعی بهار ۲۰۰۶، اصلاحیه‌ای قرار داد که مطابق آن احداث پایگاه‌های ثابت، ممنوع می‌شود. (۴۰) پنتاگون در پاسخ به این امر، برای کنار گذاشته شدن اصلاحیه مزبور لابی شدیدی را آغاز کرد. این لابی‌ها نشان می‌داد که وزارت دفاع حقیقتاً خواهان احداث پایگاه‌های ثابت، بود. (۴۱) با توجه به فشار لابی‌ها، هر دو مجلس (سنا و مجلس نمایندگان) اصلاحیه مزبور را از متن لایحه خارج کرده، اما بعد از آن، مجدداً آن را بازبایی کردند. با این حال، کمیته بررسی بودجه، بعداً به صورت شگفت‌انگیزی، اصلاحیه را از متن خارج کرد. بدین ترتیب صدها میلیون دلار بودجه‌ای تصویب شد که ادامه احداث پایگاه‌ها را منع نمی‌کرد. با وجود این، کنگره گزارشی حقوقی منتشر کرد و در آن نتیجه‌گیری نمود: «حجم پول به اندازه‌ای است که مرتبط با احداث پایگاه‌های ثابت است. (۴۲)

اندکی پس از آن، در سال ۲۰۰۷، دو مجلس حاضر در کنگره ایالات متحده، در هنگام تصویب بودجه عادی وزارت دفاع و خارجه آمریکا، به ممنوعیت احداث پایگاه‌های ثابت رأی دادند. (۴۳) نسبت آرای نمایندگان در تصویب این ممنوعیت، بسیار بالا بود (این نسبت در سال ۱۰۰ به صفر بود). علاوه بر این، کنگره خواهان ارائه طرح روشنی از پروژه‌های احداث پایگاه، از سوی پنتاگون شد. با وجود این، هنوز نمایندگان کنگره از تمام قدرت خود در تصویب بودجه برای توقف احداث پایگاه‌ها استفاده نکرده‌اند. این امر، دولت آمریکا را قادر به ادامه پروژه‌های احداث پایگاه و بحث تفسیری حول کاربرد عبارت «ثابت» کرده است. (۴۴)

اما پس از انتخابات میان دوره‌ای سال ۲۰۰۶، کنگره جدید مجبور به افزایش فشار خود در مسئله پایگاه‌ها به دولت است. آنها می‌توانند تحرکات جدیدی در این زمینه به هنگام تصویب متمم بودجه در بهار ۲۰۰۷ اعمال کنند. اما در حالی که پروژه‌ها همچنان ادامه دارند و پیمانکاران بناهای بتنی جدیدی می‌سازند، حداقل سه پایگاه بزرگ نظامی در شرف تکمیل هستند.

مخالفت عراقی‌ها با پایگاه‌های ثابت

اکثریت عمده مردم با حضور طولانی‌مدت پایگاه‌های نظامی ایالات متحده در کشور خود مخالفند. آنها (مردم عراق) این پایگاه‌ها را به عنوان نشانه منفی اشغالگری تعبیر می‌کنند. نظر سنجی‌ها نشان می‌دهند، عراقی‌ها معتقدند که ایالات متحده حتی اگر دولت عراق مخالف باشد، به تأسیس و نگهداری این پایگاه‌ها ادامه می‌دهد. (۴۵)

اگرچه تعداد کمی از رهبران کرد، از پایگاه‌های ثابت ایالات متحده در عراق حمایت می‌کنند (۴۶) اما تعداد زیادی از رهبران سیاسی در پارلمان عراق، با این حضور به شدت مخالف هستند. یکی از سخنگویان حزب ائتلافی جبهه هم‌پیمان سنی در سپتامبر ۲۰۰۶، گفت: این جبهه، «اجازه نخواهد داد که آمریکایی‌ها به نام حفاظت از عراق، در خاک این کشور پایگاه‌های نظامی ثابت بنا کنند. (۴۷) سخنگوی جبهه گفت و گوی ملی نیز این پایگاه‌ها را «ضربه‌ای به حاکمیت ملی عراق» توصیف کرد. (۴۸) انجمن پژوهشگران مسلمان سنی، صراحتاً گفت: «ما این طرح‌های غیرمسئولانه را محکوم می‌کنیم. (۴۹)

در صورتی که دولت آمریکا بخواهد، پایگاه‌های اصلی و هزاران پرسنل نظامی خود را در عراق نگاه‌دارد، این مسئله سیستم سیاسی عراق را به نقطه انفجار نزدیک خواهد کرد. چنانچه دولتی بخواهد در عراق از ایده پایگاه‌ها حمایت کند، مطمئناً با مخالفت سیاسی بزرگی مواجه خواهد شد.

مجمع جدید سفارتخانه آمریکا

مجمع جدید سفارتخانه ایالات متحده که در منطقه سبز بغداد در حال ساخت است، مساحتی برابر ۴۲۱۰۰۰ مترمربع را اشغال کرده است. این سطح، ده برابر متوسط مساحت سایر سفارتخانه‌های آمریکا در جهان و شش برابر مساحت دفتر سازمان ملل در نیویورک است. (۵۰) این مجمع از ۲۱ ساختمان اصلی و چندین ساختمان کوچک‌تر تشکیل شده است.

هزینه بنای این مجمع، امکانات کامل و جامع آن، با توجه به حصار امنیتی پیرامونی، بالغ بر یک میلیارد دلار می‌شود. (۵۱) قرارداد اولیه که بودجه آن در بهار ۲۰۰۵ توسط کنگره تصویب شد، در مجموع ۵۹۲ میلیون دلار می‌شود. (۵۲) گروه تحقیق و تفحص کنگره گفت که تعیین دقیق هزینه ساخت این مجمع، به‌طور دقیق امکان‌پذیر نیست. زیرا بودجه‌های درهم و مهملی در آن هزینه شده که از نظارت کنگره خارج است. (۵۳)

این مجمع، جنگلی مصنوعی است که در پارکی در کنار رودخانه دجله واقع شده است و از لحاظ مکانی در منطقه سبز، منطقه‌ای به وسعت چهار مایل مربع (۱۰/۴ کیلومتر مربع)، قرار گرفته است. دولت‌مردان عراقی و مقامات آمریکایی نیز در این منطقه ساکن هستند. منطقه سبز با حصارهای دیوارهای ضد انفجار بتنی، سیم‌های خاردار، برج‌های دیده‌بانی و ورودی‌های امنیتی مجهز، محصور شده است. اما در همین منطقه، سفارتخانه جدید ایالات متحده از سیستم امنیتی مجهزتری به همراه دیوارهای ضد انفجاری به قطر ۱۵ فوت (۴/۶ متر)، برخوردار خواهد بود. ساختمان‌های آن ۲/۵ برابر مقدار معمول، مستحکم خواهد شد، تا از حملات مستقیم خمپاره‌ای و بمباران هوایی مصون باشد. (۵۴)

این سفارتخانه، دارای چند چاه آب، پست تصفیه آب و ایستگاه تولید برق مربوط به خود است و در نتیجه آن (سفارتخانه) را ۱۰۰ درصد از امکانات شهری مستقل می‌کند. (۵۵)

قرار است طبق جدول زمان‌بندی تا اواخر تابستان ۲۰۰۷، این مجمع تکمیل

شود. این مجتمع، در نهایت دارای ۲ ساختمان اداری و ۶ ساختمان مسکونی و در مجموع ۶۰۰ آپارتمان خواهد شد. گفته می‌شود در این مجموعه، بیش از ۱۰۰۰ دیپلمات و کارمند فعالیت خواهند نمود. تعدادی خانه مسکونی، مخصوص کارمندان بلند پایه سفارت در این مجموعه ساخته خواهد شد. علاوه بر این قرار است، یک مجتمع ورزشی و بدن‌سازی شامل یک استخر شنا، رختکن و سالن ژیمناستیک نیز در آن احداث شود. همچنین یک آمفی‌تئاتر، سالن بولینگ، چند آرایشگاه و مراکز زیبایی، یک غذاخوری و سالن پذیرایی، یک انبار بزرگ، یک نیروگاه، یک تعمیرگاه، چند زرادخانه و چندین رستوران و مغازه برای ارائه غذای آمریکایی به مشتریان، در این مجتمع احداث خواهد شد. (۵۶)

بیش از ۲۰۰۰ مأمور امنیتی و دفاعی در این محل کار خواهند کرد. تعداد زیادی از این افراد، پیمانکاران خصوصی هستند که به‌عنوان محافظ و تفنگدار دریایی در سیستم دفاعی پیرامون سفارت خانه، فعالیت خواهند کرد. (۵۷) این تفنگداران قرار است در سربازخانه‌های بزرگ مستقر شوند. آنها مجهز به سلاح‌های سنگین، از جمله

موشک‌های زمین به هوا برای محافظت در برابر حملات هوایی خواهند شد. (۵۸) در این سفارتخانه، پنج ورودی با امکانات بالای امنیتی و آخرین موانع و سیستم‌های بازرسی الکترونیکی، تعبیه خواهد شد. (۵۹)

گزارش‌های اواخر سال ۲۰۰۶ می‌گویند که دولت ایالات متحده خواهان افزایش کارکنان سفارتخانه در سال ۲۰۰۷ است. حجم مجتمع، امکان جای دادن این تعداد کارمند را پیش از تکمیل، نخواهد داشت. (۶۰) حجم بالای کارمندان سفارتخانه، مشکلات استخدامی ایجاد کرده و موجب محدودیت سرویس خارجی ایالات متحده، خواهد شد. افرادی که برای بست‌های مربوطه استخدام می‌شوند، دو برابر معمول حقوق دریافت می‌کنند و مدت قراردادشان یک‌ساله است. این افراد در طول مدت حضور در عراق، چهار بار امکان مسافرت به خارج دارند. (۶۱) یک دیپلمات در این باره گفت: «بغداد برای جای دادن این همه کارمند، کوچک جلوه می‌کند. این که هر ساله بخواهیم این حجم کارمند جدید استخدام کنیم، کاری طاقت‌فرساست.» (۶۲)

در حال حاضر در این سفارتخانه ۱۰۰۰ نفر فعال هستند. از این تعداد ۲۰۰ نفر، دیپلمات رسمی هستند. صدها پرسنل دیگر، از سایر آژانس‌ها و وزارتخانه‌های دولتی ایالات متحده در آن فعالیت دارند. در بین آنها تعداد مشخصی مأمور سیا نیز حضور دارند. در این بین، تعداد زیادی سیاستمدار نیز فعالیت می‌کنند که برخی از دیپلمات‌ها می‌گویند از اعضای حزب جمهوری خواه آمریکا هستند. این در حالی است که مقامات آمریکایی آنها را متخصص فنی معرفی می‌کنند. (۶۳) برخی گزارش‌ها از آن حکایت دارند که در حال حاضر ۵۰۰۰ نفر در این

مجتمع آمریکایی فعالیت می‌کنند. این آمار شامل پرسنل امنیتی، کارمندان و کارگران ساختمانی نیز است. (۶۴) بر اساس گزارش گروه تحقیق عراق، تنها ۶ نفر از ۱۰۰۰ کارمند عادی سفارتخانه، مسلط به زبان عربی هستند. (۶۵)

اکثر افراد در بغداد به این مجتمع «کاخ جورج بوش» می‌گویند. ساختمان‌های مجهز این مجتمع برای آنان یادآور کاخ‌های صدام حسین است. برخلاف پروژه‌های ناکام بازسازی در عراق، احداث سفارتخانه جدید ایالات متحده کاملاً طبق جدول زمان‌بندی جلو می‌رود. (۶۶)

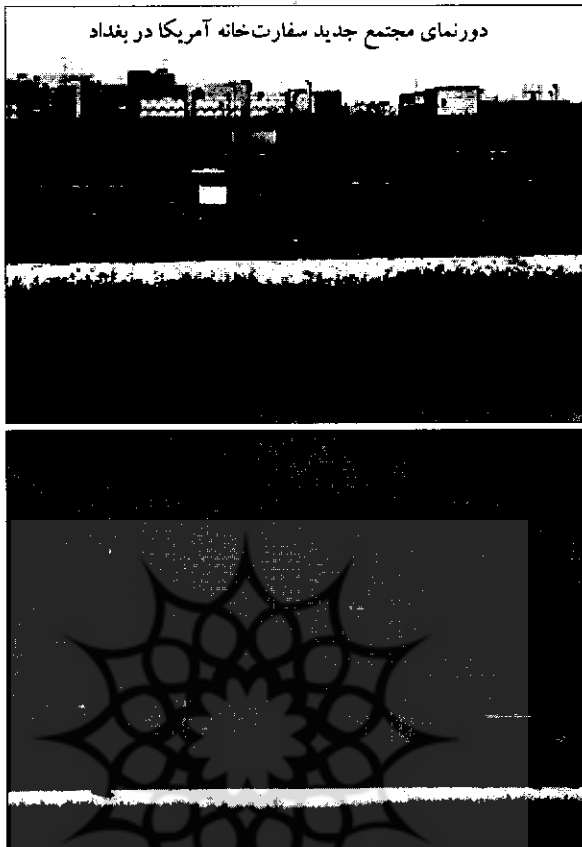
حضور سفارتخانه بزرگ ایالات متحده (بزرگ‌ترین سفارتخانه جهان) در منطقه سبزی، در مرکز بغداد و در کنسار دولت عراق، نشانه قدرتمندی آمریکا در این شهر محسوب می‌شود. این ساختمان، از محیط خارج، کاملاً ایزوله شده است. در حالی که مردم عراق از شرایط وخیم خود، رنج می‌برند، این سفارتخانه، مجهز به امکانات کامل و رفاهی بی‌نظیری است. این سفارتخانه در برابر همسایه خود، دولت عراق، یعنی مظهر حاکمیت ملی این کشور، ابهت خاصی دارد. (۶۷)

سخن پایانی

با وجود مخالفت کنگره ایالات متحده و دولت عراق، دولت بوش به پروژه احداث پایگاه‌های نظامی و سفارتخانه جدید ایالات متحده در بغداد، ادامه می‌دهد. مشخص است افرادی که این پروژه‌ها را هدایت کرده‌اند، در کم‌ی از واکنش احتمالی عراقی‌ها و تصویر قدرتمند و سبلیکی که آمریکا ایجاد کرده، دارند. چنین پروژه‌های ساختمانی مأموتی (بسیار بزرگ، اشاره به مأموت، فیل سان عظیم الجثه ماقبل تاریخ)، هزینه‌های چندین میلیارد دلاری دارند و قویاً نشان می‌دهند که طراحان آن، به دنبال تبدیل عراق به‌عنوان مستعمره ایالات متحده و انجام عملیات‌های نظامی از این پایگاه‌ها در منطقه خاورمیانه هستند. ران پل (Ron Paul)، نماینده جمهوری خواه مجلس نمایندگان ایالات متحده در این باره می‌گوید: «ساختمان سفارتخانه جدید ایالات متحده در بغداد، همانند پایگاه نظامی که ما در عراق ساخته‌ایم، پیامی در بر دارد. پیام این است که ما می‌خواهیم در عراق بمانیم و سال‌های متمادی آن را اداره کنیم.» (۶۸)

پی‌نوشت‌ها:

- 1- US Department of Defense, New Briefing: Remarks by Secretary of Defense Donald Rumsfelds (April 21, 2003)
- 2- GlobalSecurity.org "Iraq facilities".
- بر اساس گزارش واشنگتن پست، در می ۲۰۰۵، هنوز ۱۰۰ پایگاه آمریکایی در عراق وجود داشت.
- Bradley Graham, "Commanders Plan Eventual Consolidation of US Bases in Iraq" (May 22, 2005)
- 3-Christine Spolar, "14 'Enduring Bases' Set in Iraq" *Chicago Tribune* (March 23, 2004)
- 4-Iraq Study Group. (New York, 2006)
- 5-Peter Spiegel, "Bush's Request for Iraqi Base Funding Make Some Wary of Extended Stay," *Los Angeles Times* (March 24, 2006).

دورنمای مجتمع جدید سفارتخانه آمریکا در بغداد

40-Joseph R. Biden Jr., "Biden Asks Congress to Go on Record: No Permanent Bases in Iraq" *Press Release* (April 27, 2006)

41-Friends Committee on National Legislation, "Iraq, Conferees Eliminate Ban on Permanent Bases" (June 9, 2006)

42-Becky Branford, "Iraq Bases Spur Questions over US Plans," *BBC* (March 30, 20)

۴۳-بودجه اختصاصی به وزارت خارجه حق احداث پایگاههای ثابت در عراق را ممنوع کرده، در حالی که بودجه وزارت دفاع، تأسیس پایگاههای ثابت را برای نیروی نظامی ایالات متحده ممنوع کرده است.

44-Friends Committee on National Legislation at www.fcnl.org

همچنین:

Peter Spiegel, "Bush's Request for Iraqi Base Funding Make Some Wary of Extended Stay," *Los Angeles Times* (March 24, 2006)

David R. Francis, "US Bases in Iraq: a costly legacy" *Christian Science Monitor* (April 3, 2006); "Congress Heads off Permanent Iraq Bases" *Reuters* (September 30, 2006)

45-World Public Opinion Poll, conducted by the Program on International Policy Attitudes, University of Maryland, "The Iraqi Public on the US Presence and the Future of Iraq" (September 27, 2006) p.9

46-Iraq Is not in Chaos" *Washington Post* (September 25, 2006)

47-"Iraqi MPs Condemn Talabani for Welcoming American Military Bases," *al-Hayat* (September 26, 2006) as translated by *Mideast Wire*.

۴۸-همان

۴۹-همان

50-Charles Hanley, "US Building Massive Embassy in Baghdad" *Associated Press* (April 14, 2006)

51-"New US Embassy in Iraq Cloaked in Mystery" *Associated Press* (April 14, 2006)

52-The item was part of the emergency supplemental appropriation bill and signed into law May 11, 2005.

53-Susan B. Epstein, "US Embassy in Iraq" *Congressional Research Service* (revised October 24, 2006)

54-Tom Engelhardt, "A Permanent Basis for Withdrawal?" *Tom Dispatch* (February 14, 2006)

55-Charles J. Hanley, "Iraqis Think US in Their Nation to Stay" *Associated Press* (March 20, 2006)

56-Tom Engelhardt, "A Permanent Basis for Withdrawal?" *Tom Dispatch* (February 14, 2006)

Charles J. Hanley, "Iraqis Think US in Their Nation to Stay" *Associated Press* (March 20, 2006)

Paul McGeough, "Bush 'Palace' Shielded from Iraqi Storm" *Age* (August 28, 2006)

57-Guy Dinmore, "US Twists Civilian Arms to Fill Fortress Baghdad" *Financial Times* (January 8, 2007)

58-McGeough, "Bush 'Palace' Shielded from Iraqi Storm" *Age* (August 28, 2006)

59-Charles J. Hanley, "Iraqis Think US in Their Nation to Stay" *Associated Press* (March 20, 2006)

60-Guy Dinmore, "US Twists Civilian Arms to Fill Fortress Baghdad" *Financial Times* (January 8, 2007)

Charles J. Hanley, "Iraqis Think US in Their Nation to Stay" *Associated Press* (March 20, 2006)

61-Guy Dinmore, "US Twists Civilian Arms to Fill Fortress Baghdad" *Financial Times* (January 8, 2007)

62-Guy Dinmore, "US Twists Civilian Arms to Fill Fortress Baghdad" *Financial Times* (January 8, 2007)

63-Guy Dinmore, "US Twists Civilian Arms to Fill Fortress Baghdad" *Financial Times* (January 8, 2007)

64-Charles J. Hanley, "Iraqis Think US in Their Nation to Stay" *Associated Press* (March 20, 2006)

جاستین هیگینز (Justin Higgins)، سخنگوی وزارت خارجه در می ۲۰۰۶، به فاکس نیوز گفت؛ سفارتخانه در مجموع ۵۳۴۷ مستخدم دارد.

Kelley Beaucair Vlahos, "US Embassy in Iraq a Fortress City Inside a War Zone," *Fox News*, May 11, 2006.

65-Iraq Study Group, (New York, 2006) p. 92.

کل تعداد افرادی که در سفارتخانه ایالات متحده در عراق قادر به صحبت کردن به زبان عربی هستند، ۳۳ نفر است.

66-McGeough, "Bush 'Palace' Shielded from Iraqi Storm" *Age* (August 28, 2006)

67-Charles J. Hanley, "Iraqis Think US in Their Nation to Stay" *Associated Press* (March 20, 2006)

68-Rep. Ron Paul (R-Texas), "Why We Fight" Speech before the *US House of Representatives* (September 8, 2005)

برای جزئیات بیشتر سرمایه گذاری های انجام شده و مشکلات پنهان یا طبقه بندی شده احداث پایگاه به منبع زیر مراجعه کنید:

Congressional Research Service, "Military Construction in Support of Afghanistan and Iraq" (April 11, 2005)

۶-همان

7-Bradley Graham, "Commanders Plan Eventual Consolidation of US Bases in Iraq" (May 22, 2005)

۸-همان

۹-همان

10-Dahr Jamail, "Permanent US Colony," *truthout* (March 14, 2006)

11-"Extended Presence of US in Iraq Looms Large" *Associated Press* (March 21, 2006); GlobalSecurity.org, page on al-Talib base.

12-Sgt Andrew Miller, "Ironman Soldier Races Through Iraq" *DefendAmerica* (November 7, 2005)

13-Thomas E. Ricks "Biggest Base in Iraq Has Small-Town Feel" *Washington Post* (February 4, 2006)

14-Charles J. Hanley, "Iraqis Think US in Their Nation to Stay" *Associated Press* (March 20, 2006)

15-Joshua Hammer, "Digging In" *Mother Jones* (March/April 2005 Issue)

16-Charles J. Hanley, "Iraqis Think US in Their Nation to Stay" *Associated Press* (March 20, 2006)

17-Thomas E. Ricks "Biggest Base in Iraq Has Small-Town Feel" *Washington Post* (February 4, 2006)

18-Charles J. Hanley, "Iraqis Think US in Their Nation to Stay" *Associated Press* (March 20, 2006)

۱۹-توماس ریکس در اوایل سال ۲۰۰۶، گزارش داد؛ در بیمارستان پایگاه البند می توان ۴۰۰ جراحی در ماه انجام داد.

Thomas E. Ricks "Biggest Base in Iraq Has Small-Town Feel" *Washington Post* (February 4, 2006)

20-"Extended Presence of US in Iraq Looms Large" *Associated Press* (March 21, 2006)

21-Thomas E. Ricks "Biggest Base in Iraq Has Small-Town Feel" *Washington Post* (February 4, 2006)

22-Oliver Poole, "Football and Pizza Point to US Staying for Long Haul" *Independent* (November 2, 2006)

23-Joshua Hammer, "Digging In" *Mother Jones* (March/April 2005 Issue)

24-Charles J. Hanley, "Iraqis Think US in Their Nation to Stay" *Associated Press* (March 20, 2006)

25-Congressional Research Service, "Military Construction in Support of Afghanistan and Iraq" (April 11, 2005)

پنتاگون از بودجه عملیات های نظامی فعلی و بودجه های اختصاصی ساختمانی برای احداث این پایگاهها استفاده می کند. عموماً نظارت دقیق بر چگونگی مصرف این بودجه ها از سوی کنگره، امکان پذیر نیست.

26-Peter Spiegel, "Bush's Request for Iraqi Base Funding Make Some Wary of Extended Stay," *Los Angeles Times* (March 24, 2006).

27-Charles J. Hanley, "Iraqis Think US in Their Nation to Stay" *Associated Press* (March 20, 2006)

۲۸-همان

۲۹-به عنوان مثال نامهای به پرزیدنت کلینتون در ۲۶ ژانویه ۱۹۹۸ بینهید به نام:

Project for the New American Century (January 26, 1998)

30-*Project for the New American Century*, Rebuilding America's Defenses: Strategy, Forces, and Resources For a New Century (September 2000)

31-Thom Shanker and Eric Schmitt, «Pentagon Expects Long-Term Access to Four Key Bases in Iraq» *New York Times* (April 19, 2003)

۳۲-همان

۳۳-همان

34-"Enduring Bases in Iraq" *Iraq News Net* (October 1, 2004)

35- Sam Graham-Felsen, "Operation: Enduring Presence" *AlterNet* (July 28, 2005)

۳۶-همان

37-Vicki Allen, "Abizaid Says US May Want to Keep Bases in Iraq" *Reuters* (March 15, 2006)

38-Larry Diamond, "What Went Wrong in Iraq and Prospects for Democracy and Stability" Speech at *UCLA Law School* (February 3, 2005) and James Glanz, "Hindered by Delays and Corruption, the Iraqi Air Force is Flying Again, But Barely," *New York Times*, February 5, 2007, p. A6. and GlobalSecurity.org, page on al-Balad.

39-Sam Graham-Felsen, "Operation: Enduring Presence" *AlterNet* (July 28, 2005)